

DET EUROPÆISKE KONVENT

SEKRETARIATET

Bruxelles, den 17. marts 2003 (18.03)

CONV 624/03

NOTE

Vedr.: **Sammenfattende rapport vedrørende det ekstra plenarmøde
– den 5. marts 2003 i Bruxelles**

DEBAT OM ÆNDRINGSFORSLAGENE VEDRØRENDE ARTIKEL 8-16 I UDKASTET TIL FORFATNING

I forlængelse af plenarmødet den 28. februar 2003 vedrørende artikel 8-16 i udkastet til forfatning og de forslag til ændringer, som var stillet af konventsmedlemmerne, videreførte disse drøftelserne herom på et ekstra møde under forsæde af næstformanden for konventet, Giuliano Amato. Debatten var om formiddagen koncentreret om artikel 8-9 vedrørende principperne, og derpå, om eftermiddagen, om artiklerne vedrørende kompetencerne.

Artikel 8-9: principperne og anvendelsen af principperne

Kompetencekilderne

1. Visse konventsmedlemmer understregede, at det af artiklerne vedrørende kompetencerne (herunder først og fremmest artikel 8, stk. 2, vedrørende princippet om kompetencetildeling) klart bør fremgå, at Unionens beføjelser er tillagt denne af medlemsstaterne og ikke af forfatningen. Før udtrykket "forfatning" bør man følgelig indsætte forholdsordet "i" (eller udtrykket "i henhold til bestemmelserne i") og ikke "ved". Andre konventsmedlemmer gjorde opmærksom på, at udtrykket "de beføjelser, der er tillagt [...] ved denne traktat" allerede forekommer i de nuværende traktater (jf. f.eks. artikel 5, stk. 1, i TEF) og fandt, at der ikke var grund til ændre dette, idet forfatningen formelt jo også vil være en traktat.

Artiklernes struktur

2. En lang række medlemmer af konventet anførte, at man burde undgå gentagne henvisninger til princippet om loyalt samarbejde (artikel 8, stk. 5, artikel 9, stk. 4 og 5 samt artikel 14) og til den nationale identitet (artikel 1, stk. 2 og artikel 9, stk. 6). Nogle foreslog, at principperne om loyalt samarbejde og EU-rettens forrang samt respekten for den nationale identitet behandles i en bredere sammenhæng end i forbindelse med omtalen af kompetencerne, f.eks. i forfatningens afsnit I. Andre foreslog, at man sammenskrev artikel 8 og 9 uden at sondre mellem principperne og anvendelsen heraf.

Nærhedsprincippet (artikel 8, stk. 3)

3. Flere konventsmedlemmer foreslog, at man skulle undlade udtrykkeligt at udelukke, at nærhedsprincippet kunne finde anvendelse på områderne med enekompetence. Der blev fremført forskellige argumenter herfor:
 - enekompetence indebærer ikke, at Unionen nødvendigvis bør handle i ethvert tilfælde; nærhedsprincippet kan derfor også være styrende for udøvelsen af en enekompetence;
 - nærhedsprincippet er også bestemmende for intensiteten af en foranstaltning på et område med enekompetence;
 - nærhedsprincippet finder altid anvendelse i forbindelse med gennemførelsen af en EU-foranstaltning - selv på et område med enekompetence;
 - nærhedsprincippet gælder for udøvelsen af delte kompetencer, der er blevet til enekompetencer i kraft af udøvelsen;
 - nærhedsprincippet gælder ligeledes for anvendelsen af ordningen for Unionens bemyndigelse af medlemsstaterne i artikel 10, stk. 1.

4. Efter nogles opfattelse er anvendelsen af nærhedsprincippet knyttet til udvidelsen af begrebet og den ændrede betegnelse for de såkaldte "enekompetencer" (jf. nedenfor). Andre finder derimod, at man fortsat bør udelukke anvendelsen af nærhedsprincippet i forbindelse med udøvelsen af enekompetencerne.
5. Flere foreslog endvidere, at de regionale og lokale myndigheder burde nævnes efter udtrykket "af medlemsstaterne" (og at de også burde nævnes i protokollen om nærhedsprincippet).

Ordningen for kontrol med overholdelse af nærhedsprincippet (artikel 9, stk. 2)

6. Nogle foreslog, at ordningen for de nationale parlamenters kontrol ikke burde begrænses til kun at gælde nærhedsprincippet, men at den også fandt anvendelse på proportionalitetsprincippet. Et medlem af konventet foreslog, at denne ordning blev udvidet til også at omfatte Regionsudvalget.

Princippet om forrang (artikel 9, stk. 1)

7. En række konventsmedlemmer tilkendegav, at de gik stærkt ind for at bibeholde dette princip i forfatningen, mens andre ønskede, at det i det mindste blev formuleret mindre direkte, f.eks. ved at henvise til kompetenceudøvelsen, uden udtrykkeligt at nævne selve forfatningen eller ved blot at angive, at den nationale ret ikke må fravige EU-retten.

Den nationale identitet (artikel 9, stk. 6)

8. Der blev fremsat flere forslag vedrørende omtalen af den nationale identitet. Nogle foretrakker en meget kortfattet bestemmelse (som i artikel 1, stk. 2), hvorimod andre vil kunne acceptere en mere detaljeret bestemmelse, bl.a. ved her at nævne de regionale og lokale myndigheder, den sproglige mangfoldighed eller erklæringen om kirkers status (jf. erklæring nr. 11 knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten), eller den indre sikkerhed. Nogle fandt, at den nuværende affattelse af artikel 9, stk. 6, var for detaljeret. Et konventsmedlem gav udtryk for betænkeligheder ved overhovedet at omtale den nationale identitet i betragtning af begrebets upræcise karakter.

Princippet om sammenhæng og integration ("mainstreaming")

9. En lang række konventsmedlemmer ønskede at fremhæve visse af de nuværende horisontale kompetencebestemmelser, der berører alle politikområderne (*mainstreaming*), navnlig på miljøområdet eller vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder. En sådan bestemmelse burde forekomme i første del af forfatningen, idet nogle medlemmer dog mente, at artikel 8 (eller 9) ville være et passende sted.
10. Afslutningsvis anførte Giuliano Amato, at en række spørgsmål, hvorom der herskede nogenlunde enighed, gjorde det berettiget, at præsidiet foretog en fornyet gennemgang af teksterne:
 - tilføjelse af princippet om integration og sammenhæng (*mainstreaming*);
 - omtale af de lokale og regionale myndigheder;
 - en enkelt artikel om den nationale identitet;
 - kompetencekilder: det vil i indledningen til traktaten kunne fastslås en gang for alle, at beføjelserne hidrører fra medlemsstaterne.

Artikel 10-16: Kompetencekategorier

Kompetencekategorier (artikel 10) og generel tilgang

11. Flere konventsmedlemmer satte spørgsmålstegn ved behovet for bestemmelserne i stk. 3 og 4 (samordning af de økonomiske politikker og FUSP), da der ikke var tale om en egentlig kompetencekategori (men snarere om tildeling af kompetencer). Andre fandt derimod, at disse områder ikke henhørte under Unionens, men under medlemsstaternes kompetence.

12. Nogle konventsmedlemmer foreslog, at der indføres en særlig kategori for samordningsbeføjelser i almindelighed, som særskilt kategori i forhold til områderne med understøttende handling. I denne forbindelse foreslog enkelte konventsmedlemmer, at man på områderne med delt kompetence sonderer mellem de forskellige politikområder alt efter EF-foranstaltningernes intensitet (f.eks. områder, hvor udøvelsen af kompetencen er begrænset til fastlæggelse af principper eller minimumsforskrifter). Et medlem af konventet luftede tanken om at indføre princippet om kompetencedeling og fastlægge en præcis definition af dets rækkevidde, uden at der opstilles en liste over delte kompetencer - end ikke en liste med eksempler herpå - idet det dog, om fornødent, angives, at der på visse områder gælder særlige forhold, især med hensyn til foranstaltningernes art (ikke nødvendigvis i første del af traktaten).
13. Endelig rejste nogle konventsmedlemmer spørgsmålet, om der også i artikel 12 og 15 (områder med delt kompetence og områder med understøttende handling) burde henvises til anden del, selv om der ikke henvises hertil i artikel 11 (områder med enekompetencer).

Områder med enekompetencer (artikel 11)

14. En række konventsmedlemmer foreslog, at betegnelsen af kompetencekategorien "enekompetencer" blev ændret til Unionens "egne kompetencer" eller "kompetencer, der er tillagt Unionen" eller ganske enkelt til "Unionens kompetencer". Nogle mener, at begrebet enekompetence i juridisk henseende er mere præcist, mens andre finder det vildledende, især fordi medlemsstaterne bevarer gennemførelses- eller kontrolbeføjelser på de områder, hvor de af Unionen kan få bemyndigelse til at handle.
15. Der blev nævnt en række områder, der skulle føjes til denne nye kategori, herunder det indre marked, markedsordningerne på landbrugsområdet, økonomisk og social samhørighed og Unionens finansiering. Enkelte konventsmedlemmer nævnte desuden FUSP og området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Andre tog til gengæld forbehold med hensyn til at betragte visse områder som henhørende under EU's enekompetence, herunder især de fire former for fri bevægelighed, konkurrenceområdet, eller en række aspekter af handelspolitikken, der anses for følsomme. For så vidt angår de fire former for fri bevægelighed, foreslog enkelte konventsmedlemmer, at de fik en mere fremtrædende placering, men ikke nødvendigvis i forbindelse med afsnittet om kompetencerne.

Områder med delt kompetence (artikel 12)

16. Visse konventsmedlemmer anmodede om at få dette begreb præciseret nærmere, især for så vidt angår artikel 12, stk. 3 ("Når Unionen ikke har udøvet eller ophører med at udøve sin kompetence ...") i sammenhæng med artikel 10, stk. 2, sidste punktum ("Medlemsstaterne udøver kun deres kompetence ...").
17. Flere konventsmedlemmer foretrak, at man i kategorien "delt kompetence", som udgør en restkategori, undlader at medtage en liste over de vigtigste berørte områder - end ikke en opregning af eksempler på sådanne områder. Andre foreslog derimod at tilføje visse områder, som f.eks. bekæmpelse af forskelsbehandling, ligestilling mellem mænd og kvinder, indvandringspolitik, tjenesteydelser af almen interesse samt offentlige tjenesteydelser, det indre markedes fiskale dimension, beskyttelse mod katastrofer, beskyttelse af dyr mv. Enkelte konventsmedlemmer betragtede folkesundhed som et område med understøttende handling.

Samordning af de økonomiske politikker (artikel 13)

18. En lang række konventsmedlemmer foreslog, at samordningen af de økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikken og endog visse aspekter af social- og arbejdsmarkedspolitikken skulle betragtes som et samlet hele. Nogle medlemmer anførte, at det ikke er Unionen som sådan, der samordner de økonomiske politikker, men medlemsstaterne eller i det mindste Rådet. Andre understregede, at der ikke må ske tilbageskridt på dette område, og mindede navnlig om, at der i den nuværende traktat er tale om "den økonomiske politik" og ikke blot om samordning.

Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (artikel 14)

19. Visse konventsmedlemmer foreslog, at man lod denne artikel udgå, mens andre foreslog, at man her nævnte den fælles forsvarspolitik.

Områder med understøttende handling (artikel 15)

20. Flere konventsmedlemmer foreslog, at der i kategorien områder med understøttende handling ikke foretages en udtømmende opregning af alle de berørte områder, således at systemet bliver mere smidigt. Nogle konventsmedlemmer overvejede muligheden af, at man ikke *på forhånd* udelukker enhver form for harmonisering - selv minimumsharmonisering - i forbindelse med kategorien områder med understøttende handling. Endelig foretrak nogle konventsmedlemmer betegnelsen "komplementære kompetencer" frem for "områder med understøttende handling".

Fleksibilitetsbestemmelse (artikel 16)

21. Flere konventsmedlemmer fremsatte alternative forslag vedrørende proceduren for vedtagelse af regler på grundlag af denne bestemmelse, navnlig vedrørende Europa-Parlamentets rolle og afstemningsformen i Rådet (kvalificeret flertal). Nogle foreslog at omformulere bestemmelsen med henblik på at lade den virke i begge retninger, altså også for at gøre en EU-kompetence mere begrænset. Endelig blev det foreslået at ændre betegnelsen "fleksibilitets-bestemmelse".

DET EUROPÆISKE KONVENT
Supplerende møde, onsdag den 5. marts 2003

TALERLISTE

Fortsættelse af drøftelserne om udkastet til artikel 8-16 (dok. CONV 528/03)

Formiddag

Reinhard RACK - Europa-Parlamentet
Anne VAN LANCKER - Europa-Parlamentet
Antonio TAJANI - Europa-Parlamentet
Vytenis ANDRIUKAITIS - Litauen (parlamentet)
Andrew Nicholas DUFF, Europa-Parlamentet
Peter HAIN – Det Forenede Kongerige (regeringen)
Teija TIILIKAINEN - Finland (regeringen)
Ben FAYOT - Luxembourg (parlamentet)
John Edward TOMLINSON - Det Forenede Kongerige (parlamentet)
Adrian SEVERIN - Rumænien (parlamentet)
Neil Nicholas MACCORMICK - Europa-Parlamentet
Bobby MacDONAGH – Irland (regeringen)
Jean Luc DEHAENE - Næstformand
Maria BERGER - Europa-Parlamentet
Antonio VITORINO - Kommissionen
Johannes VOGGENHUBER - Europa-Parlamentet
Lord MACLENNAN of Rogarts - Det Forenede Kongerige (parlamentet)
Rytis MARTIKONIS – Litauen (regeringen)
(Blå kort : Fayot)
Linda McAVAN - Europa-Parlamentet
Elmar BROK - Europa-Parlamentet
Manfred DAMMEYER - Regionsudvalget
Claude Du GRANRUT – Observatør

Alain LAMASSOURE - Europa-Parlamentet
António NAZARE-PEREIRA - Portugal (parlamentet)
Johannes VOGGENHUBER - Europa-Parlamentet
Pervenche BERES, Europa-Parlamentet

Eftermiddag

Vytenis ANDRIUKAITIS - Litauen (parlamentet)
Jacques FLOCH – Frankrig (parlamentet)
John Edward TOMLINSON - Det Forenede Kongerige (parlamentet)
Manuel Lobo ANTUNES - Portugal (regeringen)
Reinhard RACK - Europa-Parlamentet
Jens-Peter BONDE, Europa-Parlamentet
Andrew Nicholas DUFF, Europa-Parlamentet
Lord MACLENNAN of Rogart - Det Forenede Kongerige (parlamentet)
Peter HAIN - Det Forenede Kongerige (regeringen)
Pascale ANDREANI – Frankrig (regeringen)
(Blå kort : Peterle, Ponzano, Horvat, Duff)
Bobby MacDonagh – Irland (regeringen)
Teija TIILIKAINEN - Finland (regeringen)
Carlos CARNERO GONZALES - Europa-Parlamentet
Ben FAYOT - Luxembourg (parlamentet)
Maria BERGER - Europa-Parlamentet
Alain LAMASSOURE - Europa-Parlamentet
Elena PACIOTTI - Europa-Parlamentet
(Blå kort : Tomlinson, Kauppi, Pereira, Helle, Avgerinos, Lamassoure)
Neil Nicholas MACCORMICK, (Europa-Parlamentet)
Johannes VOGGENHUBER - Europa-Parlamentet
(Blå kort : Bonde, Dybjaer, MacLennan, Berés, Duff, McDonagh)
